

РЕШЕНИЕ

№ 19566

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **3607** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., против Решение № 82Х от 11.03.2026г., издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ), с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата му молба с вх. № УП 35390 от 18.02.2026г. на ДАБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са развити доводи за неправилност на постановеното решение, като се твърди, че неправилно са анализирани фактите, свързани с личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход. Сочи, се че административният орган е нарушил разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 т. 2 от ЗУБ във връзка с чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, като не е указал на разбираем от жалбоподателя език, задължението на жалбоподателя да представи нови обстоятелства които да са подкрепени с писмени доказателства относно тях. По този начин органът не е изпълнил свое съществено задължение, предвид факта, че допускането на молбата до разглеждане е обусловена само и единствено от тяхното наличие. Оплакванията са че, решаващият орган не е извършил анализ на молбата относно наличието на такива обстоятелства, като по този начин е пренебрегнал обстоятелства, които са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя и относно страната му на произход. Изтъква се, че в последващата молба за изложени нови обстоятелства, които се отнася до новите рискове, причинени от промяната в политическата обстановка в С.. С тези аргументи от съда се иска да отмени оспореното решение като незаконосъобразно, като върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба на жалбоподателите по общия ред в производство за международна

закрила.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично. Осигурен му е и превод на език, който разбира и съдът му разяснява всички права и правни последици в процеса, съгласно служебното начало в това производство. Поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли съда да отмени като неправилно и незаконосъобразно оспорваното решение.

Ответникът - Интервюиращ орган на ДАБ – МС – редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки с позиция по същество. Излага становище с мотиви за отхвърляне на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становището на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

М. М. А. за първи път е поискал закрила с молба с вх. № 4748 от 12.11.2024г. на РПЦ- Х. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. По тази молба за закрила председателят на ДАБ - МС е взел Решение № 3109 от 10.04.2025г., с което на му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено лично на 17.04.2025г. и е обжалвано пред АС - Хасково, който със свое Решение № 5423 от 28.05.2025г. отхвърля жалбата. Това решение е обжалвано в законовия срок от чуждия гражданин пред Върховния административен съд, който с Решение № 11263 от 11.11.2025г. отхвърля жалбата на молителя и оставя в сила Решение № 3109 от 10.04.2025г. на председателя на ДАБ - МС. Решението на касационната инстанция е окончателно и не подлежи на обжалване.

На 18.02.2026г. е подадена молба за международна закрила с искане до ДАБ при МС тя да бъде допусната до разглеждане по същество. В подадената последваща молба от М. М. А., се посочва, че за него са налице нови обстоятелства, относно държавата му на произход С.. На първо място посочва, че животът му бил застрашен, тъй като в родината му срещу него било повдигнато обвинение за извършено престъпление във връзка с вътрешен въоръжен конфликт, по което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от пет години. В подкрепа на твърденията си, молителят е представил копие на извадка от съдебен регистър, с дата на издаване 15.01.2026г., от което става ясно, че на М. М. А. е наложено наказание от 5 години лишаване от свобода за извършено престъпление „вътрешен въоръжен конфликт“. На второ място към последващата си молба, молителят представя копие от амбулаторен лист с поставена диагноза „множествено засягане на гръбначния стълб“. Твърди се, че невъзможността за осигуряване на адекватно медицинско лечение в С. би довела до нечовешко и унижително третиране. Допълнително излага твърдения, че след падането на режима в С., обстановката в страната била значително влошена.

С Решение № 82Х от 11.03.2026г. на интервюиращ орган на ДАБ – МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба на М. М. А. с № УП 35390 от 18.02.2026г. на ДАБ. Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, интервюиращият орган при Държавната агенция по бежанците при Министерския съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за разглеждане на последващата молба по същество, т.е. представените нови писмени доказателства, не могат да променят първоначалните изводи за липса на предпоставките за предоставяне на закрила, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото са приети административната преписка по издаването на акта, както и справка № МД-02-109/18.03.2026г. относно настоящата обществена и политическа ситуация в

С. и конкретно в провинция Х. и по-конкретно в района на [населено място].

Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, при подадена последваща молба за закрила, в 14-дневен срок интервюиращият орган при ДАБ МС се произнася с решение. Оспореното решение е издадено от компетентен орган и в изискуемия срок, тъй като молбата е подадена на 18.02.2026г., а решението на ДАБ е от 11.03.2026г., като се има предвид и че след изменение на редакцията на разпоредбата – ДВ бр.89/2020 г., срокът касае работни дни.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

Съдът не намира нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно която разпоредба на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. В случая, видно от представените в преписката връчени на чужденеца указания, то няма допуснати нарушения в настоящото производство. В указанията има изрично изложение относно процедурата при последваща молба, а съгласно чл. 29, ал. 1, т. 8 от ЗУБ е осигурен преводач. В този смисъл съдът счита, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателя е надлежно проведена и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват основание за отмяна на обжалваното решение по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Производството е образувано на основание чл. 76а и следващите от ЗУБ. Тези разпоредба регламентират процедура по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Легалната дефиниция на понятието „последваща молба за международна закрила“ е дадена в § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, според който "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

В случая подадената от чужденеца молба с вх. № УП 35390 от 18.02.2026г. по описа на ДАБ е последваща молба по смисъла на § 1 , т. 6 от ДР на ЗУБ, тъй като с Решение № 3109 от 10.04.2025г. председателят на ДАБ е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен

статут на М. М. А.. Решението е обжалвано и потвърдено на всички съдебни инстанции, същото вече е окончателно и влязло в сила.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, води до извода, че нови обстоятелства са такива, свързани с личното положение на лицето или с държавата му на произход. Както правилно е преценено и в оспореното решение, по отношение на М. М. А. не са налице нови обстоятелства, свързани с неговото лично положение. Наведените в жалбата твърдения, не могат да променят вече установеното с влязло в сила решение на орган при ДАБ обстоятелство, че М. М. А. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съдът не може да не се съгласи с аргумента, че чуждестранният гражданин не е доказал твърденията си, че ако се завърне в С., животът му ще бъде поставен в опасност. Няма данни оспорващият да е бил преследван заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност, както и за принадлежност към определена социална група или политически убеждения.

Правилно административният орган е анализирал представения документ - извадка от съдебен регистър, като е намерил, че мястото на раждане на лицето е К. Г., област С., а настоящият му адрес е Б. Ал-Баша. Интервюиращият орган е констатирал, че тези данни противоречат на декларираната от молителя информация при регистрацията му като чужд гражданин, съгласно която е роден в [населено място] и е с постоянен адрес в [населено място], обл. Х.. В проведеното интервю в рамките на първоначалното производство по предоставяне на международна закрила молителят е заявил, че е роден в [населено място] като през 2011г. се е преместил в [населено място], обл. Х., където е пребивавал до напускането на страната си по произход. Същевременно правилно е прието, че в Сирийската арабска република не съществува административно-териториална единица (мухафаза) с наименование „С.“, като С. е населено място в област Х.. Посоченото несъответствие, наред с установените противоречия относно мястото на раждане и местоживеенето на молителя, обосновават извод за недостоверност на представения документ, поради което представената извадка от съдебен регистър не притежава необходимата доказателствена стойност, и не установява по несъмнен начин твърдените обстоятелства от страна на молителя, поради което не може да бъде приета като годно доказателствено средство. По повод втория представен документ - Копие на амбулаторен лист, издаден от лекар-специалист, с поставена диагноза „множествено засягане на гръбначния стълб“, здравословното състояние на чуждия гражданин е било предмет на обсъждане и оценка в предходното производство по предоставяне на международна закрила.

В допълнение, интервюиращ орган обосновава е направил оценката на обстоятелствата, свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденеца въз основа на информацията, изнесена в справка с входящ № МД-02-56/18.02.2026г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, относно актуалната обществено - политическа обстановка в С. и състоянието на сигурността в провинция Х..

Видно от оспореното решение в страната по произход С. не се наблюдава съществена промяна в обществено-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни.

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят не заявява нови факти и обстоятелства по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосновават допускане на последващата молба до

производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени и доказателства, че завръщането му ще застраши пряко неговите права като живот и свобода. Не са представени и доказателства, че при завръщането си в С. ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

Съдът намира, че ситуацията в С. непрекъснато се променя, но от представената справка, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ може да се направи извод, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическа ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност. Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Действително, ситуацията в С. е променена след постановяването на решението за отказ, но промяната е в положителна насока и сама по себе си не е основание за получаване на бежански или хуманитарен статут.

Положението в Сирийската арабска република е разгледано подробно и в решението на ВАС и към момента на подаване на последващата молба, както и към настоящия момент, не са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата на произход или за личното положение на жалбоподателя.

Органът е проверил дали са налице нови факти или елементи, които да обосноват различен резултат от вече постановеното решение, като е извършил оценка на представените документи и е изложил мотивите си за изводите, включително обосновавайки защо представените доказателства не са от съществено значение за личното положение на молителя или за ситуацията в страната му на произход. Постъпил е в пълно съответствие с изискванията на чл.76б, ал.1 ЗУБ, в рамките на компетентността и законоустановения срок.

Съдът констатира, че молителят не е представил никакви нови факти, които да не са били обсъдени в предходното производство, нито доказателства, които да променят оценката относно наличието на обстоятелства по чл. 8 или чл. 9 ЗУБ, необходими за предоставяне на международна закрила. Последващата молба формално съдържа документ, но те не обосновават нов елемент по отношение на риска от преследване, насилие или други тежки последствия при завръщане в С.. Поради това съдът приема, че административният орган е действал в рамките на предоставените му правомощия и е дал задълбочени мотиви за отказа, съобразно законовите изисквания и съдебната практика по допустимост на последващи молби за закрила.

На основание гореизложеното съдът намира, че жалбата на М. М. А. срещу Решение № 82X от 11.03.2026г. е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Решението на интервюиращия орган отговаря на изискванията на закона, издадено е от компетентен орган, в рамките на законоустановения срок и съдържа достатъчно мотиви за своята правна и фактическа преценка. Не са налице нови факти или обстоятелства, които да налагат допускане на последващата молба до разглеждане по същество.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., против Решение № 82X от 11.03.2026г., издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ), с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата

му молба с вх. № УП 35390 от 18.02.2026г. на ДАБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: